

Publicerad 2010-12-07 22:42 av queenia

4. "Ur led är tiden"

Hon står där.

I full kraft.

Och väntar.

Hatet sprutar

ur ögonen på henne,

när hon ropar.

Angelo ma frère,

ne pas oublier qui vous êtes!!

Ditt blod rinner i mitt,

glöm inte det!

Non, ma sœur!

Vi är huggna ur samma träd.

Men Démona är av det ljuvaste trädet,

ur en annan familj.

Och det vet du!

Att du fostrat och format henne

sedan ni var små,

är ett öde vi alla tre måste leva med!

Med en tornados kraft

slänger han sig över henne

och bär båda kvinnorna

med tillbaka till livet.

Strandade,

sårade,

smutsiga.

Floden är på väg in,

och dimman

har ännu inte lättat.

Démonique ser med sorg

på sin systers uppskurna kropp.

Hon böjer sig, med ens ner

och kysser, millimeter för millimeter,

Démonas hud och hjärta hel!

... därefter försvinner hon utan ett ljud!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren queenia med Poeter.se id #34550 innehar upphovsrätten